

1.6.2005 - 1/2005 ČESKÁ VERZE OBČASNÍKU EVROPSKÝCH A ČESKÝCH LIBERÁLŮ

OBSAH:

STRANA 1 – ZPRÁVY LiRA/LIBERÁLOVÉČR - My federalisté vítáme francouzské NE

STRANA 2+ *Andorská liberální strana vyhrála volby; *My, liberálové, neprodáváme zbraně diktátorům"

*Unie svobody snaží ustanovit novou středovou stranu v Polsku

Úvod: Vážení čtenáři, máte před sebou první číslo LL. Tento občasník připravili členové a sympatizanti LiRA/LiberálovéČR s cílem nabídnout širší veřejnosti informace o činnosti třetí nejsilnější politické skupiny v Evropě a stran v ní zastoupených – Liberálech.

30.5.2005 TZ LiRA/LiberálovéČR

Výsledek referenda ve Francii jsme předpokládali (viz článek v HN). Nepovažujeme jej za pohromu, ale naopak za příležitost dát spolupráci států Evropy srozumitelnou -federální- podobu.

Samozřejmě "ústavaEU" KONČÍ. A není žádný důvod se jí dále věnovat, tedy pokoušet se o její ratifikaci v ČR ať už v referendu či Parlamentu. Správným řešením je počkat dva roky na rozšíření EU o Bulharsko a Rumunsko. A až poté znovu otevřít diskuzi o budoucí podobě EU. LiberálovéČR podporují federální podobu EU!

26.4.2005 HN: MY FEDERALISTÉ VÍTÁME FRANCOUZSKÉ NE

Průzkumy z Francie naznačují pravděpodobnost odmítnutí EUústavy v jednom z hlavních tahounů integrace. Mnozí se toho děsí, ve skutečnosti je to šance, napsat ústavu pořádně.

Ostré polemiky odborníků, politiků a veřejnosti nad návrhem ústavy EU jsou přirozené. Dokument je to mimořádně složitý a nepřehledný. Nejlépe jej asi lze vystihnout parafrází slavného bonmotu Miloše Formana původně o USA: „Cokoli řeknete o ústavě EU je pravda.“ Nikdo nemůže být plně spokojený z dosažené podoby dokumentu. Proti sobě stojící skupiny příznivců a odpůrců jejího přijetí jsou vnitřně velmi heterogenní. Konzervativce, liberály, socialisty, zelené a další najdete v obou blocích. Nacionalisté a všemožní populisté jsou jednotně proti z důvodu srozumitelné symboliky NE pro silnou skupinu protestních voličů.

Největší skupinou příznivců přijetí ústavy jsou umírnění oportunisté. Každá dohoda je pro ně dobrá, ať už má jakoukoli podobu. Když už jsme se na něčem shodli, když už jsme tomu dali tolik času, práce a politické podpory, tak nemůžeme připustit „krizi“ z odmítnutí.

My federalisté můžeme návrh ústavy EU podporovat stejně jako odmítat. Dokument je typickým projevem kompromisu, je to řešení, které nikdo nechtěl. Pro nás je cílovou podobou EU federace, podobná USA, Indii nebo Švýcarsku. K tomu nás text připravený Konventem příliš nepřibližuje. Ve skutečnosti je převážně řešením aktuálních problémů EU spojených se vstupem deseti nových států a umožňuje další rozšíření, např. o Bulharsko, Rumunsko, Chorvatsko.

Federalisté převážně podporují přijetí ústavy. Zpřehledňuje a razantně zkracuje dosavadní smlouvy. Posiluje některé federální prvky, např. hlasování dvojí většinou (podle počtu obyvatel a podle počtu států). Bouřlivé diskuze v jednotlivých národních státech o byt' nedokonalé ústavě a následné ratifikace napomáhají vytváření evropského politického

národa. Bez něj bude vznik federace v budoucnu velmi obtížný. Mnozí se obávají, že krize by poškodila celou myšlenku EU a posílila hlasy populistů.

Menší část federalistů nepodporuje přijetí ústavy. Zjednodušeně se tato pozice dá demonstrovat na známém hesle federalistů: „Malé kroky jsou nejhorší způsob jak překonávat propast.“ Od odmítnutí ústavy si slibují ukončení budování EU jako specifického státního útvaru ani kočka, ani pes. Neopájí se pocitem evropské výlučnosti z budování úplně nové podoby státnosti mimo známe a funkční modely. Krizi nevnímají jako hrozbu, ale příležitost. Federace má podle nich největší šanci získat většinovou podporu politiků i veřejnosti oproti jiným možnostem, např. konfederaci, zachování současného stavu, rozvolnění EU na celní unii či EU „vícerychlostní“.

Federální Spojené státy evropské (USE) nejsou prázdným pojmem. Staly by se završením klopýtavých pokusů o postupnou integraci od prvních smluv až po skokové rozšíření o deset „nových“ zemí. Nabízí pro veřejnost srozumitelnou dělbu moci mezi federální a národní úrovně. Politika USE by byla vyvázána ze zjetí národních otázek a vzájemných egoismů. Dvoukomorový parlament odděleně reprezentující občany (podle počtu) a státy. Ustavením USE by samozřejmě nenastal ráj na zemi. Byl by však nastolen normální politický systém, ve kterém dnes spokojeně žijí milióny občanů např. v USA. Byli bychom ušetřeni permanentních pokusů přechytračit ostatní a porušovat pravidla jak od velkých hráčů, typicky Francie, tak i malých potížistů, jako Řecko.

Pro federalistu není snadné veřejně odmítat souhlas s ústavou EU. Federalista (liberál) odmítá být spojován s xenofoby či skeptiky. Má však podporovat podprůměrný a vzniku federace bránící dokument?

Milan J. Hamerský, předseda LiRA/LiberálovéČR

Kroes: „Dokud nedosáhneme vyšší růst, náš penzijní a zdravotní systém se zhroutí“

Neelie Kroes coby evropská soutěžní komisařka (VVD) vysvětluje své hlavní ambice. Přesvědčena o tom, že dobře fungující trhy budou znamenat vytvoření pracovních míst a růst v Evropě, volá po evropské strategii udržitelného rozvoje založeného na tržních nástrojích.

Jakou roli hraje politika hospodářské soutěže EU pro hospodářský růst a vytvoření nových míst?

Hospodářská soutěž je neefektivnější prostředek jak učinit Evropu konkurenceschopnější. Víme, že pracovní místa a hospodářský růst není tvořen vládami, ale dobře fungujícími trhy. Víme rovněž, že aby trhy fungovaly dobře, firmy musí mít možnost volně soutěžit za rovných podmínek. Soutěžní politika je o tom ujistit se, že tyto rovné podmínky existují. Konkrétně to znamená, že vyhledáváme kartely. Kartely významně poškozují ekonomiku a výhody pro spotřebitele. Rovněž dohlížíme na fúze, abychom předcházeli a čelili zneužití dominantního postavení velkými hráči na trhu. Konečně je naším úkolem dohlížet na veřejnou podporu. I když je veřejná podpora dle pravidel EU přípustná, vytváří překážku hospodářské soutěži, zvláště pro ty společnosti, které nejsou příjemci veřejné podpory.

Je růst cíl sám o sobě?

Nemyslím, že je mnoho liberálů, kteří věří, že růst či pracovní místa jsou cíli bez dalšího. Úspěšný život nelze zredukovat na více práce a materiálního blahobytu. Pracovní místa a ekonomický růst jsou tudíž prostředky k dosažení života podle našich představ. V Evropě jsme často pyšní na své kulturní tradice, životní styl a sociální modely, které garantují základní životní úroveň pro všechny. Zapomínáme ovšem, že tyto sociální úspěchy můžeme udržet pouze se zdravými ekonomickými základy. Například víme, že ve většině členských států se bude průměrný věk dále zvyšovat, zatímco porodnost bude dále klesat. Dokud lépe nezmobilizujeme svoji pracovní sílu a nedosáhneme vyšší růst, náš penzijní a zdravotní systém se pod demografickým tlakem zhroutí.

Studie ukazují, že západní způsob života je těžkým břemenem pro životní prostředí a nemůže být rozšířen na zbytek světové populace. Jak se slučuje hospodářský růst s udržitelným rozvojem?

Zaprvé díky výhodám ve znalostech a technologickém pokroku. To jsou klíče k dosažení rovnováhy mezi ekonomickým růstem a udržitelností životního prostředí. Za druhé lepším využitím tržních principů. Víme, že trhy často nefungují tak, jak by měly. Například tržní ceny ne vždy přesně odrážejí environmentální náklady ekonomických aktivit pro společnost. Ale byla by chyba opustit tržní principy jako takové. Měli bychom raději zkusit napravit je s pomocí tržních nástrojů jako daně životního prostředí a systémy obchodu s emisemi. Klíčem je začlenění skutečných environmentálních nákladů do cen a následné použití tržních principů k povzbuzení změn ve výrobě a spotřebě.

Jak se Vám líbí Vaše práce u EK? Co jsou hlavní témata, na kterých právě pracujete?

Je to velkým privilegiem být komisařkou a také obrovskou výzvou. Moje práce zahrnuje příliš mnoho jednotlivých případů, než abych je tu všechny jmenovala. Ale v nadcházejících měsících začnu s celkovou reformou pravidel EU pro veřejnou podporu. Jejím účelem je lépe zacílit pomoc

na prvky, které přímo přispívají k Lisabonským cílům vytváření nových míst a ekonomickému růstu. Jsou jimi inovace, výzkum a dosažitelnost rizikového kapitálu. Je mým cílem říci na konci mého období, že EU je daleko konkurenceschopnější v obchodu než před pěti lety.

Andrus Ansip se stal estonským předsedou vlády

13.dubna složila slib nová estonská vláda v čele s reformním lídrem Andrussem Ansipem. Vládnoucí koalice zahrnuje Reformní stranu, Stranu středu a Lidovou unii. A. Ansip vypíchl své priority: „Nová koalice bude pokračovat v iniciativách, které začala předchozí vláda, ale přinese i nové myšlenky, nové iniciativy zaměřené na starostlivou a vyváženou společnost. Základem pro estonský úspěch byla otevřená ekonomika, nízké daně a konzervativní rozpočtová politika.“

Nová vláda v této politice bude pokračovat.“ A. Ansip, 48 byl ministrem pro ekonomické záležitosti a komunikaci v předchozí vládě.

Při vítání této nové liberálně demokratické vlády řekl prezident ELDR: „Estonsko je rychle se rozvíjející zemí, která vstoupila do 21.století s dynamikou a silným ekonomickým růstem. S novou liberálně demokratickou vládou vedenou A. Ansipem vypadají budoucí vyhlídky Estonců slibně. Jménem ELDR bych mu chtěl popřát mnoho úspěchů.“ Ansipova Reformní strana dříve vedená místopředsedou EK Siimem Kallasem, se připojila k ELDR v prosinci 1995. Strana středu je členem ELDR od května 2004.

Verhofstadt navrhuje novou metodu pro evropskou strategii růstu

22.března jsme došli znovu k závěru, že nejsme na cestě, jak dosáhnou Lisabonský cíl stát se do 2010 nejkonkurenceschopnější ekonomikou na světě. Tuto situaci nelze připsat cíli samotnému, ani nedostatku dobré vůle. Problém je v metodě. Dosud aplikovaná metoda, tzv. metoda otevřené koordinace, je příliš neformální a vytváří dojem, že problémy evropské ekonomiky se stát od státu velmi liší a je tedy nejlepší vyrovnat se s nimi na národní úrovni. Ovšem jen prostřednictvím ambiciózního a kolektivního přístupu Společenství jsme uspěli při široké eliminaci celních bariér pro pohyb zboží a kapitálu a zmatku při přechodu na euro.

Proč tedy nepřijmout stejný přístup Společenství při snaze o konkurenceschopnou evropskou ekonomiku? Zvláště pokud stávajícím přístupem riskujeme ztrátu jedinečnosti evropského sociálního modelu.

Číslo mluví sama za sebe. Průměrný růst HDP mezi 1992 a 2002 byl 1,9% v eurozóně, ve srovnání s 3,3% v USA. Podle prognóz OECD se tento rozdíl bude v budoucnu zvyšovat : 1,7% v eurozóně, 3,6% v USA a 8,8% v Číně. Celková zaměstnanost v eurozóně vzrostla o 6,5% mezi 1991 a 2002, ve srovnání se 17% v USA. Tichá změna nastala i v rovnováze obchodu za posledních deset let. Čtvrtina evropských dovozů nyní pochází z Číny, Japonska a asijských tigrů, posun, který vyústil v obrovský obchodní deficit v této oblasti za poslední dekádu. A nemůže být pochyb, že to je jen začátek.

Globalizace světové ekonomiky je v pohybu. Otevírají se nové trhy a objevuje se velké množství nových spotřebitelů a hráčů. Celý tento vývoj hrozí, že Evropa zůstane pozadu, trpící množstvím krácení a strukturální slabostí. V zájmu překonat tyto potíže musíme být dostatečně odvážní, abychom ještě jednou přijali takový přístup Společenství, jaký jsme zaujmulí v Paktu stability v případě eura. Tento přístup se koncentruje kolem pěti základních kamenů.

Editorial ; Lex Corijn, generální tajemník ELDR

Před vydáním tohoto čísla nám velkou radost udělal podpis dohody o přistoupení Rumunska a Bulharska, dvou zemí, v nichž se liberální demokratické strany podílejí na vládě, k Evropské unii v roce 2007. Evropští liberální demokraté si jako první určili za svou prioritu rozšíření o nové členské státy.

Tuto radost nám bohužel kazí silné kampaně proti euroústavě, v níž spatřujeme naplnění dlouhodobých cílů naší strany. Před nadcházejícími referendy o ústavě často slyšíme argumenty, které nemají nic společného se situací, jež nás čeká. V některých zemích se příliš nepokročilo a je zde čím dál těžší slyšet „ano“ pro ústavu. Proč? Často zde postrádají emoce, přesvědčení a jasný názor. Potřebujeme silněji hlásat důvody pro „ano“ a stále znovu a znovu vysvětlovat, proč se evropská integrace vyplácí.

Soustava předpisů bude pojmenována. Směrnice o službách spouští novou vlnu démonizace liberalismu. Kritika přichází od lidí, kteří pochopili, že Evropští liberální demokraté chtějí modernizovat Evropu, aby umožnila každému využít svůj potenciál. Nechceme vytvořit méně sociální Evropu, jak tvrdí naši protivníci. Jsme odhodláni reorganizovat hospodářství a strukturu trhu práce a upravit je znalostní ekonomice. Mezitím se Paříž a Berlín snaží najít alternativu, aby mohly pohřbit směrnice.

S pokračující kontroverzí kolem směrnice o službách musíme setrvat ve svém úsilí poskytovat služby na přeshraniční bázi, což skutečně přispěje k rozvoji podnikání a vytváření pracovních míst a přinese konečný užitek spotřebitelům. Vytvoření vnitřního trhu služeb umožní větší výkonnost poskytovatelům služeb a zákazníkům dá větší výběr. Jako obránci volné obchodní soutěže, my, Evropští liberální demokraté, hrajeme dominantní roli v ujišťování, že EU není pod ekonomickým diktátem. Soustavu směrnic není jednoduché vysvětlovat, protože jde o definice. Musíme odhalit jejich podstatu a ukázat jasné příklady.

Jak nám připomíná nedávná zpráva OSN, čas skutečně mění naše chování vůči životnímu prostředí. 1300 vědců z celého světa pokračuje v posuzování stavu planety. Usoudili, že dvě třetiny světových ekosystémů, které udržují lidský život na této planetě, jsou vystaveny hrozbě kolapsu. Důkaz, že další investování se musí ubírat cestou udržitelných technologií. Abychom zabránili zhoršení klimatických změn, potřebujeme udržitelnou produkci a vzorce spotřeby.

Dnes velký projekt evropské integrace a spolupráce dosáhl oblak. Pro Airbus 380 už nebe není limitem. Evropští liberální demokraté, symbolizovaní svým logem ve tvaru ptáka, pokračují ve svých ambicích a vytvářejí rozdíly. Ptáte se, co Evropští liberální demokraté reprezentují? Je to jednoduché, přečtěte si náš volební program.

Abychom zdokonalili komunikaci s našimi členy, aktualizovali a zlepšili jsme naše webové stránky a publikace. Členové Rady a delegáti Kongresu budou mít navíc přístup ke všem potřebným dokumentům na novém intranetu. Najdete zde rovněž veškeré informace týkající se společných aktivit našich členských stran.

Nakonec přeji jménem celého týmu ELDR úspěch v nové práci Federice Sabbati. Bylo nám potěšení s ní pracovat.

Pat Cox připravuje kancelář v ústředí ELDR

Bývalý předseda Evropského parlamentu Pat Cox vytvořil poradenskou službu „Evropské integrační rozluštění“, která nabídne přehled fungování Evropské unie a podpoří větší porozumění mezi USA a EU. Poskytne rady a služby veřejnosti a privátním klientům na obou stranách Atlantiku. Pat Cox si zvolil za sídlo své evropské kanceláře ústředí ELDR, které mu pronajalo jednu místnost. Jeho severoamerická kancelář sídlí ve Washingtonu.

Pozitivní výsledky monitor. mise ELDR na Ukrajině

Během svého zasedání 18. října 2004 v Berlíně se Koordinační výbor, jehož cílem je koordinovat aktivity nadací členských stran ELDR v demokratických projektech ve střední a východní Evropě, rozhodl, že by měl příště zasedat na Ukrajině a spojit své jednání s monitorovací misí. Z hlediska loňských prezidentských voleb byla mise považována za zajímavou k posouzení změny politického klimatu po oranžové revoluci a ke hledání potenciálního liberálního partnera.

Začátkem března delegace složená ze zástupců ELDR, členských stran a nadací a LYMECu navštívila ukrajinské hlavní město Kyjev. Delegace se potkala se zástupci Národního demokratického institutu v Kyjevě, Delegace Evropské komise v Kyjevě a mnoha zástupci různých politických stran. Zjistila mnoho příležitostí, ačkoli Ukrajina po oranžové revoluci stále ještě není stabilní politickou zemí a mnoho stran stále postrádá zřetelnou ideologii, jakkoli jednotlivci uvnitř těchto stran mají jasný liberální profil. Bylo zřejmé, že většina stran podporuje integraci Ukrajiny do Evropské unie. Delegace z toho odvodila, že bychom měli spolupracovat s těmi stranami a politiky, kteří chtějí vyvést zemi z minulosti do evropského poslání.

Zatímco Ukrajina získala nezávislost po rozpadu Sovětského svazu v roce 1991, demokracie dlouho zůstávala těžkou pochopitelnou jako odkaz státní kontroly a všudypřítomná korupce brzdila ekonomické reformy, privatizaci a občanské svobody. Oranžová revoluce, masový nenásilný protest na sklonku roku 2004, dokázala zvrátit zmanipulované prezidentské volby a umožnit nové, mezinárodně monitorované hlasování, které přivedlo k moci reformisty pod vedením Viktora Juščenka.

Pro více informací o Koordinačním výboru nebo o monitorovacích misích prosím kontaktujte: dtanahatoe@eldr.org.

Unie svobody vybízí politickou scénu v Polsku

Tadeusz Mazowiecki (první nekomunistický premiér Polska), Władysław Frasyniuk (lídr Unie svobody) a profesor Jerzy Hausner (bývalý zástupce premiéra pro ekonomiku) představili novou politickou iniciativu s cílem změnit politické trendy v Polsku, jejich cíl je široká veřejná debata a představení nabídky pro umírněné středové voliče.

Na ustavujícím kongresu 27. února 2005 ve Varšavě nazvali tento subjekt „Demokratická strana“. Je založena na struktuře i filosofii Unie Svobody, ale je adresovaná širší veřejnosti. Politický manifest se odvolává na základní principy jako demokratické hodnoty, toleranci, pro-Evropský postoj a rozumnou ekonomickou politiku. Chce být odolná proti populismu.

Po kongresu se objevilo mnoho nových tváří, většina z nich nebyla dříve členem žádné strany. V současné době strana organizuje kongresy v regionech.

Současný premiér profesor Marek Belka veřejně deklaroval podporu Demokratické straně a zamýšlí se k ní připojit, ať už jsou politické okolnosti jakékoliv. Po 5. květnu začne politickou kampaň po vyslovení důvěry v Polském parlamentu. 7. května má Unie svobody poslední kongres a přemění se v novou stranu.

Bartek Nowak, *Vedoucí politické kanceláře viceprezidenta EP Janusze Onyszkiewiczze*

M.Cornillet se stala úřednicí pro komunikaci ELDR

Osmadvacetiletá Miriam Cornillet byla najata k posílení vnitřní a vnější komunikace ELDR. Díky své předchozí novinářské praxi v předním portálu o politice EU EurActiv.com zná velmi dobře novináře z EU. Francouzka Miriam má bohaté zkušenosti s vedením projektů a komunikace v řadě organizací, zejména v Útvaru pro vnitřní komunikaci Evropské komise a v mezinárodní neziskové organizaci Lékaři světa. Pracovala rovněž jako asistent ve francouzském parlamentu. Hovoří plynule anglicky, francouzsky a německy, má doktorát mezinárodních vztahů ze sorbonské univerzity a doktorát evropského práva z pařížské univerzity Val de Marne. O své nové pozici Miriam říká: „Jsem velmi ráda, že mohu ELDR pomáhat s posilováním komunikace s médii. V širší perspektivě doufám, že přispějí k pokračujícímu vytváření nadnárodního politického života.“

10 důvodů proč volit Liberální demokraty ve VB

Při prezentaci Liberálně demokratického manifestu pro všeobecné volby v květnu 2005 nazvaného „Reálná alternativa“ stranický lídr Charles Kennedy představil program založený na „důstojném stáří, skutečné příležitosti pro naše děti a spravedlivé zacházení pro rodiny“. Liberální demokraté nabídnou reálnou alternativu k autoritářským instinktům labouristické vlády a bigotním instinktům konzervativců.

10 důvodů pro volbu LD:

- postavit pacienta na první místo v národním zdravotním systému – to bude znamenat rychlejší diagnózu a léčbu nemoci, nižší poplatky za předpisy a bezplatné oční a zubní kontroly
- zrušení školného, protože přístup ke vzdělání má být založen na schopnosti učit se, ne platit
- nábor 10tis nových policistů pro snížení kriminality

- osobní podpora pro přestálé zdarma
- čistější doprava a čistější energie
- vynaložení 1,5 mld. na snížení počtu žáků ve třídách
- zlepšení penzí – 100 liber základní státní penze pro lidi nad 75, pro nejchudší a nejzranitelnější naše důchodce
- změna místních daní na spravedlivý systém založený na schopnosti lidí platit
- zavedení nové daně pro občany s příjmem nad 100tis liber ročně ve výši jednoho procenta ve prospěch ukončení školného, osobní podpora pro přestálé zdarma a snížení lokálních daní
- obnovit důvěru ve vládu doma i v zahraničí a podporovat dobro ve světě

Sázky na britské volby

Britské volby jsou o podobě opozice, nikoliv vlády. Pokud labouristé získají další podstatnou většinu a konzervativci utrpí další těžkou porážku, dost velkou na to, aby jim znemožnila vítězství v dalších volbách a liberálové budou pokračovat ve svém stabilním růstu, tradiční kyvadlo mezi dvěma stranami se zastaví.

Toryové jsou obětí konce třídní politiky, konce Studené války právě tak, jako byli staří liberálové obětí jejich začátku po 1.sv.válce. Nejvýmluvnější vyjádření je to, že labouristé nyní okupují hlavní teritorium Toryů. Je proamerické a pouze vlašně proevropské. Jde o nabízení nenápaditého ekonomického režimu, který neřeší hlubší problémy globalizace. Jde o trvání na represivním soudním systému a ničení veřejných opatření ve zdravotnictví a vzdělání. Především se jedná o nadřazení držení moci nad principy. Pouze ti, kteří se vášnivě zajímají o hon na lišku (a nic jiného) nebo ti, kteří jsou pohlcováni strachem z masivní imigrace a nárůstu multikulturismu, kteří radši zuří než by souhlasili, či ti, kteří hledají rozumnou lidskou reformu moderního světa, mají skutečný důvod volit konzervativce. A kolik jich je?

Reakcionářský, xenofobní hlas ve Velké Británii je v podstatě stejný jako ve Francii. Kolem 17%. Rozdíl mezi 32%, na kterých Toryové byli od roku 1992 je zapříčiněn jednoduše tím, že jsou považováni za alternativu k labouristům. Pokud byl tento předpoklad neplatil, spadli by ihned k původnímu tvrdému jádru. Příběh příštího parlamentu bude o tříštění konzervativní strany a o shromáždění dostatečných úlomků kolem liberálních demokratů, které nás popoženou ke snaze dostat se do vlády roku 2010. To je základ vedení Ch. Kennedyho. Toryové jsou hlouběji rozděleni než kdy předtím. Mezi těmi, kteří se chtějí společně dostat z EU a těmi, kteří uznávají, že by tento krok byl šílenstvím. Mezi těmi, kteří si myslí, že by se stát měl zmenšit na nějakých 20% HDP a těmi, kteří akceptují naši existující smíšenou ekonomiku. V případě občanských svobod mezi autoritáři a libertariány. Mezi sociálními liberály a sociálními konzervativci. Všechna tato rozdělení mají jednu stranu, která je bližší pozici liberálních demokratů spíše než pozici oponentů v rámci strany. Je možné diskutovat o okolnostech, za nichž dojde k velké roztržce mezi těmito názory. Ale Toryové jsou odsouzeni k záhubě a Charles Kennedy má reálnou šanci stát se předsedou vlády.

John Stevens, *Bývalý člen EP za konzervativce, k liberálním demokratům se připojil v roce 2001.*

Progresivní demokraté v Irsku slaví 20. narozeniny

Při výroční konferenci 8 dubna 2005 v Corku řekla Mary Harne, lídr PD: „Před dvaceti lety Des O'Malley změnil podobu politiky v Irsku. Vyslyšel volání svědomí nad kultem osobnosti. PD se začali formovat a země se oprostila od sevření politiky občanské války. V roce 1985 jsme se vydali razit cestu pro moderní, evropskou liberální demokracii kterou nyní máme, progresivní a prosperující demokracii založenou na právu: jedno právo, jeden stát, jedna armáda, jedna ústava“.

D66 zůstala součástí vládní koalice v Holandsku

Thom de Graaf (D66) odstoupil z vlády, protože parlament odmítl zavedení přímé volby starostů. Konstituční změna zavádějící přímou volbu starostů neprošla parlamentem především pro odpor Labouristických senátorů (PvdA).

Členství D66 v kabinetu premiéra Balkeneho (křesťanského demokrata) bylo částečně založeno na názoru, že účast v koalici napomůže realizaci dvou hlavních politických cílů: přímé volbě starostů a většinové úpravě volebního systému. Po odmítnutí návrhu parlamentem je osud trojkoaliční vlády nejistý.

Mimofádný kongres D66 konaný 2 dubna schválil, aby pokračovala jejich účast ve vládě. Jednání proběhlo v Hague poté, co strana a její ministři dosáhli dohody na jednáních s koaličními partnery o podmínkách D66 pro setrvání ve v koalici.

Koaliční partneři D66, Křesťanští demokraté a liberálové z VVD souhlasili s doplněním vzdělávacích fondů a podporou reformy zastaralého systému veřejného vysílání. Druhý kabinet premiéra Balkeneho krizi přežil.

Novým ministrem pro reformu vlády za D66 se stal Alexander Pechtold. Ministr Laurens-Jan Brinkhorst byl jmenován zástupcem premiéra.

V Andoře zvítězili liberálové

Liberální andorská strana tak zůstává u moci a vytvoří tak s 41% hlasů uvnitř generální andorské rady (parlamentu, fr. Conseil général d'Andorre) většinu proti sociálním demokratům, kteří ve volbách získali 36% hlasů. Konzervativci získali 11%. Andorští liberálové jsou u moci už deset let. Jejich volební kampaň řídil Albert Pintat s logem „Nový rozmach pro Andoru“.

Albert Pintat, bývalý ministr zahraničí a obchodu, byl jmenován předsedou vlády.

Bývalý premiér Marc Forné nemohl obhajovat třetí po sobě jdoucí mandát a tak mu bylo nabídnuto místo zastupitele „farnosti“, obce Vieille, hlavního města země.

Verhofstadt navrhuje nový způsob strategie růstu EU.

V předstihu před summitem EU rozeslal belgický premiér Guy Verhofstadt svým protějškům svou představu obsahující nový způsob s pěti hlavními návrhy jak dosáhnout mnohých cílů Unie stanovených v Lisabonu před pěti lety. Hlavní body svého návrhu představuje pro ELDR Insight (Liberální listy)

Evropský pentatlon je náročný projekt jak kvůli cílům, tak i kvůli nástrojům nutným k jejich dosažení. Nicméně, chopení se takového výzvy je jediná cesta, díky které se evropské hospodářství může stát nejspěšnější na světě už v roce 2010 při zachování vlastního sociálního modelu. Evropské hlavy států a vlády mají na výběr: buď mohou být spokojeni s postupnými plány nebo mohou zahájit nový Společný projekt sledující rozvoj eura a vnitřního obchodu.

Daňová reforma

V dnešní otevřené ekonomice naše zboží a služby s jejich vysokými náklady ukazují, že jsou méně a méně schopné soutěžit s ostatními ekonomickými centry v jiných částech světa. Tyto vysoké náklady jsou hlavně výsledkem vysokých daní uložených na pracovní síly a společnosti. Tím, že nechceme změnit náš sociální model, jediná cesta, která nám zbývá, je obrovský posun od přímého zdanění a sociálních příspěvků k nepřímému zdanění. Nepřímé daně jsou neutrální jako vybírání cel, nezatežují přímo náklady výroby. A neovlivňují export. Jsou uloženy stejným způsobem jak na dovážené zboží a služby, tak i na zboží a služby produkované doma a mají přerozdělovací účinek srovnatelný s přímými daněmi.

Konvergence

Dnes se řešení aplikovaná členskými státy značně liší. Hrozba ztrátového vývozu stále existuje, což nejen, že ovlivňuje evropský sociální model, ale také podkopává soudržnost vnitřního obchodu. Konvergence neznamená souznění. Znamená to uspořádání hranic, s minimální a maximální procentní sazbou, ve které se musí každý členský stát snažit najít to, co mu „sedí“ nejlépe tak, aby společně dosáhly celistvé a konkurence schopné evropské ekonomiky. Konvergence může být využita v mnoha oblastech. Mohla by se týkat procentuální úrovně vládních zásahů, korporátní daně a pružnosti pracovního trhu.

Dokončení vnitřního trhu

Strategie vnitřního obchodu se realizuje příliš pomalu. Jak dlouho jsme čekali na zavedení Evropského patentu? Nicméně, hlavní problém je všeobecná zdlouhavost v provádění směrnic týkajících vnitřního trhu do vnitřního trhu. Z tohoto důvodu bych argumentoval ve prospěch automatických provádění směrnic nebo alespoň těch nejdůležitějších jejich částí. V praktických podmínkách, by se směrnice týkající se vnitřního trhu neprovedli během přesného časového údobí, hlavní prvky směrnic mohou vstoupit v platnost jakmile toto časové období uplyne, i když neexistuje žádné doplnění a formální převedení.

Podstatný rozvoj výzkumu

V době výzkumu a rozvoje Evropská unie zaostává za Spojenými státy a především za Japonskem. Jde o to, aby unie přidělila podstatně více peněz pro výzkum a vývoj z Komunitárních financí, až bude nový finanční mechanismus pro období 2007 - 2013 přijat, polovina všech výdajů na konkurenceschopnost by mohla být přidělena R&D, zatímco čtvrtina regionálních výdajů by mohla být členskými státy vyčleněna pro výzkumné a rozvojové projekty.

Nový způsob politického řízení

Všechna tato opatření vyžadují čerstvé politické řízení. Podstata je znovu v tom, že EK by měla hrát větší roli a být výhradně zodpovědná za realizování nové strategie růstu. Může také provádět „test růstu“ k určení jak moc je každé národní opatření přizpůsobeno strategii růstu obsažené ve Konvergenčním kodexu. Provádění dozoru členskými státy je rovněž podstatné. Každá země může také zřídit speciální parlamentní výbor skládající se ze členů jejich národních parlamentů a členů EP.

Guy Verhofstadt, *Ministerský předseda Belgie (VLD)*

Werner Hoyer vyjadřuje zájem o Pakt stability a růstu

Prezident ELDR Werner Hoyer přivítal zaměření Lisabonské agendy nově na růst a práci, za co Evropští liberální demokraté dlouho bojovali. Před evropským summitem vyjádřil potřebu zatlačit na velké členské státy, aby oznámily reformy a podporovali myšlenku zřízení skupiny k monitorování pokroku. "Aby se ukázala slabost a opomenutí těch, kteří brzdí pozitivní proměnu Evropy," řekl. Vyjádřil zájem o nová opatření v rámci Paktu růstu a stability a žádá velké členské státy, aby nepodkopávaly euro. "Souhlas ministrů financí na rozvolnění pravidel zaručujících stabilitu eura je přesně špatným signálem pro ekonomický vývoj Evropy. Stabilita eura není překážkou pro růst v Evropě, ale naopak nejdůležitější podmínka," řekl.

Města a regiony se ujímají Lisabonské výzvy

Města a regiony Evropy stále více zdůrazňují klíčovou roli, kterou mohou sehrát při pomoci EU dosáhnout cílů obsažených v Lisabonské strategii. Výbor regionů reprezentuje mnoho regionů a měst, které jsou hospodářskými motory v jejich vlastních členských státech. Skupina ALDE má členy, kteří představují řadu regionů a měst, včetně Londýna, Rotterdamu, Gothenburgu a Baskicka. V tomto článku starosta Rotterdamu navrhuje jak mohou města EU zlepšit evropskou konkurenceschopnost.

Lisabonská strategie je velmi náročná. Cíle hospodářského růstu, sociální stability a udržitelného rozvoje mohou být dosaženy, jestliže velká města Evropy budou hrát ústřední roli. Města jsou nakonec úroveň vlády, která je nejméně vzdálená od občanů a podnikání.

Rotterdam úzce spolupracuje s ostatními starosty nizozemských měst, Amsterdamem, Haagem a Utrechtem, známých jako G4. Společně máme naši kancelář v Bruselu, abychom reprezentovali naše zájmy. Společně monitorujeme rozvoj politiky v EU, rozvíjíme iniciativu a reagujeme na politické události. Společně jsme také nabídli pomoc naší národní vládě naplánovat dosažení Lisabonských cílů.

Je zajímavé, že ve větších městech, které se liší, nebo si naprosto odporují v hospodářském, územním plánování, se jejich sociálních a ekologických cíle shodují. Všechny by měly být sladěné v každé oblasti, v každém okolí měst. Úřady větších měst proto představují obzvláště vhodnou součást veřejné správy k těmto účelům. Jsou nejlépe předurčeni k vytvoření správné rovnováhy mezi hospodářstvím, společností a schopností udržet se. A můžeme tohoto dosáhnout podněcováním zájmu lidí a podniků všech druhů, dobrý „sňatek“ mezi vzděláním, trhem práce a udržitelným rozvojem, podporující mladé lidi setrvat ve vzdělávání, odstraňující nepotřebnou byrokracii a zjednodušením zákonodárství.

Stanovením všeho tohoto, přiznáváme náš podíl ve vládní zodpovědnosti za realizování Lisabonské strategie, a proto chceme učinit náš příspěvek na národní úrovni, a v Evropě jako celku:

1. rozvíjet spolupráci mezi občany, podnikateli, národními vládami a Evropskými institucemi k dosažení Lisabonských cílů, zvláště v přípravě a přijetí za vlastní národních programů.
2. rozšířit existující mezinárodní výměny a spolupráce mezi městy a regiony, obojí v jednotlivých politických oblastech a na interdisciplinárním základě

3. sdílení vědomostí, učení od ostatních, a nastavení základních standardů, tlak okolí a okolní podpora
4. druhým zpřístupnit teoretické a praktické výsledky výzkumu.
5. zpřístupnit naše značné praktické vědomosti a organizovat oprávnění v oblastech vyrovnaného, hospodářsky a sociálně udržitelného rozvoje

Větší města mají přímou vládní zodpovědnost, aby stavěli na tradiční síle meziměstské spolupráce za účelem podporovat Lisabonskou strategii. Jsme připraveni vyrovnat se s výzvou!

Ivo Opdtelten, starosta Rotterdamu, *1. místop. ALDE Group*

Musíme pomoci jednotlivcům přizpůsobit se trhu práce

Lena Ek, členka EP ze Švédské strany středu, vedla jménem ALDE vyjednávání o nové Lisabonské strategii EK

Jaké je Vaše hodnocení této strategie, která se zaměřuje na pracovní místa a růst? A jaká jsou Vaše doporučení?

Implementace nyní leží v rukách členských států, ale EK má svoji roli při zajištění, aby byly sdíleny nejlepší praktiky. Evropská ekonomika musí být modernizována, aby se stala více flexibilní a byla schopna se přizpůsobit v rámci udržování udržitelných sociálních systémů. To je silné poselství z parlamentních rezolucí jak z období před, tak po jarním summitu. Co Evropané chtějí, je, abychom odložili politické šarvátky a našli společná řešení pro dobro Evropy. Zatímco globalizace roste, evropská konkurenceschopnost na světovém trhu klesá. Se vzrůstající konkurencí z Ameriky a Asie se situace stává pro evropskou ekonomiku ještě těžší.

Někteří lidé se bojí, že budou Lisabonskými reformami strádat. Jak je mohou politici ujistit, že se tomu tak nestane?

Tyto reformy jsou o pomoci lidem připravit se na trh práce a získat znalosti a dovednosti, které mohou uplatnit v moderním světě. Lidé, kteří se vzdělávali před 20 lety potřebují oprášit své znalosti, aby si mohli zajistit či získat lepší práci. Poskytování celoživotního vzdělávání je hlavní veřejnou zodpovědností.

Jaká opatření by měly přijmout členské státy?

Členské státy potřebují stanovit podmínky pro udržitelný rozvoj. To musí Rada jasněji říci. Dnes je v některých evropských zemích nezaměstnanost velmi vysoká. Členské státy se musejí v příštích třech letech spojit, místo aby vstupovaly do dalších konfliktů. Jakmile se rozhodnete pro strategii, je třeba rychle pracovat na jejím dosažení. Členské státy potřebují implementovat nejlepší metodu, jak učinit trh práce více flexibilním a zlepšit rovnost pohlaví. Skutečnou výzvou je dosáhnout diskuze mezi evropskými a národními politiky o metodách, které přinášejí nejlepší výsledky. Členové EP a národních parlamentů by měli pracovat ruku v ruce.

Ve statistikách týkajících se Lisabonských kritérií bývají stále citovány jako dobrý příklad evropské kvality skandinávské země. Ale pokud je jejich model tak dobrý, proč ještě nebyl přijat pro celý kontinent?

Skandinávský model ukazuje, že kombinace vysoké úrovně flexibility a jistoty funguje. Pocházím z malé zemědělské oblasti, kde byla nezaměstnanost téměř 16%. S různými metodami zaměřenými na trh práce a firmy se nám podařilo dosáhnout 4% ve čtyřech letech. Je možné zlepšit trh práce a tvorbu míst firmami. Lidé by měli přijímat místa, i když nejsou perfektní, dále se vzdělávat a získat tak práci, o kterou stojí.

Tři hlavní politické skupiny (Lidová strana, Socialisté a Liberální demokraté) se ohledně Lisabonské strategie shodují. Neměly by strany svým voličům nabízet rozdílnou budoucnost?

Politické strany se musejí rozhodnout na prioritách a rovnováze. Z tohoto pohledu je živá politická debata velmi dobrá. Ale potom se musíte shodnout a získat stabilní většinu, abyste věci dosáhli. To je skutečné smýšlení parlamentu. ALDE, která spojuje členy EP z ELDR a Demokratické strany, jasně získává v evropských politických diskuzích půdu. Po koordinaci postojů skupiny k Lisabonským výsledkům mohou říci, že skupina může změnit situaci, pokud je jednotná. Podařilo se nám vytvořit velmi dobré pracovní podmínky ve skupině, která sdružuje velmi kompetentní a zapálené lidi. Někdy si občané myslí, že práce v parlamentu je byrokratická. Ale to není. Je úžasné účastnit se tvarování Evropy.

Co si myslíte o kontroverzi obklopující směrnici o službách?

Myslím, že v podstatě každý souhlasí s tím, že existují dvě oblasti, v nichž můžeme v Evropě vytvořit mnoho nových míst; zaprvé v oblasti environmentálních technologií a alternativních zdrojů energie a za druhé v sektoru služeb. Otázka je tedy, jak vytvořit vnitřní trh pro služby? Politické postoje se liší. Věřím, že pokud trvale působíte v jiné zemi EU, měli byste se řídit tamními zákony. Celá kontroverze ohledně směrnice spočívá v určení, odkdy se činnost stává trvalou. Myslím, že tři měsíce jsou dobrý časový limit.

Co jste řikala poznámkám J. Chiraca, že „ultraliberalismus je nový komunismus“?

Jsem sociální liberál. Myslím, že Chirac miluje neodbytné fráze. Když se podíváte na francouzskou debatu o evropské ústavě, uvidíte takových frází spoustu. Jako sociální liberál jsem velmi tvrdě pracovala na parlamentní rezoluci obsahující odkazy na udržitelný rozvoj a sociální soudržnost. Doufám, že tato cesta zvítězí, neboť je tím, co Evropa potřebuje.

Výroční kongres ELDR ke konkurenceschopnosti

Společně organizovaný ELDR a jejím slovenským členem, ANO, 26. kongres ELDR se uskuteční 23.24. září 2005 v hotelu Radisson Carlton v Bratislavě. Bude se zaměřovat na evropskou konkurenceschopnost: „Společná práce pro konkurenceschopnou Evropu – Vypuštění evropského potenciálu“.

Hlavní debata o konkurenceschopnosti a reformách pod vedením Grahama Watsona, lídra ALDE a Wenera Hoyera, prezidenta ELDR (FDP, Německo) se uskuteční 23.9. mezi 15.30 a 17 hod. Jako hlavní hosté se očekávají Pavol Rusko,

politický lídr, slovenský ministr pro ekonomiku (ANO), Matti Vanhanen, finský předseda vlády (Suomen Keskusta). Laurens Jan Brinkhorst, nizozemský ministr pro ekonomiku (D66), Guy Verhofstadt, belgický ministerský předseda (VLD).

Podle programu se další sezení zaměří na:

- liberalismus v multikulturní realitě
- ženy a trh práce
- stárnutí a imigrace v Evropě
- regiony v konkurenceschopné Evropě

Poslední termín pro předložení návrhů rezolucí sekretariátu ELDR a seznamu nominovaných delegátů/zástupců členských stran je sobota 23.6.2005. V pátek 12.8.2005 bude delegátům rozeslán konečný program kongresu, aktualizované informace a navrhované rezoluce. Tento dokument bude rovněž obsahovat termín pro předložení dodatků k těmto rezolucím.

Kandidáti na členy Kanceláře ELDR se budou prezentovat publiku mezi 11.15-12.15 24.9.2005. Tento rok se bude volit nový předseda ELDR. Výsledky budou oznámeny v 18hod 24.9.2005. Pro více informací viz www.eldr.org

Nová perspektiva Mladých Liberálů ve vzdělání

Nikdo nemůže být skutečně svobodný pokud je nevzdělaný a neinformovaný. Pro liberály bylo vzdělání vždy důležitou součástí jejich politiky. Byla to přesně tato oblast, na kterou se zaměřil seminář LYMECu s názvem Nové perspektivy liberálního vzdělávání, který se uskutečnil v Bukurešti na podzim minulého roku.

Seminář uspořádala členská organizace LYMECu Rumunský studentský liberální klub v prostorách známého Ceausescova paláce, nyní sídla rumunského parlamentu. Seminář byl zahájili prezident LYMECu Roger Albinyani I Saigi, a lídři rumunských liberálů Calin Popescu Tariceanu (kandidát PNL na premiéra) a Ludovic Orban (náměstek Bukurešťského primátora). Asi 30 účastníků z celé Evropy se na seminář sjelo diskutovat o důležitých otázkách vzdělávání jako je mobilita a Boloňský proces. Konference rovněž poskytla příležitost pro členy LYMECu diskutovat a případně aktualizovat liberální přístup ke vzdělávací politice.

LYMEC přijal nový přístup ke vzdělání včetně rozhodnutí podporovat více vzdělávání k plnohodnotnému občanství v evropských školách, dřívější výuku cizích jazyků, podporu aktivního přístupu k veřejným záležitostem a zavádění sexuální výchovy. LYMEC rovněž přijal negativní postoj k povinné náboženské výchově a vystavování náboženských symbolů ve veřejných školách, ale podporuje toleranci k projevu náboženského přesvědčení mezi studenty a učiteli. Během semináře oddělené pracovní skupiny revidovaly části Manifestu LYMECu ke vzdělání. Pro LYMEC, vzdělání je a zůstane největší politickou prioritou.

Liberálové jsou srozuměni s tím, že bez kompetitivního a na budoucnost orientovaného vzdělání, výchovy ke společenské toleranci a otevřenosti, nelze úspěšně rozvíjet potenciál Evropy.

Liberalismus v multikulturní realitě

Čtrnáctého května 2005 bude Rada ELDR diskutovat o „liberalismu v multikulturní realitě“ s možností přijetí usnesení na Kongresu ELDR, který se bude konat v Bratislavě. Wilfried Derksen, ELDR

Jak všichni víme, v mnohých zemích EU se rozvíjí multikulturní společnost. V těchto zemích jsou vedle tradičních kulturních odlišností prezentovány také kulturní odlišnosti nové jako důsledek přílivu nových imigrantů. Tyto nové odlišnosti utvářejí současnou multikulturní realitu.

V Evropě mohou být rozlišeny národnosti a etnicko-kulturní menšiny. Ve většině případů mají národnostní menšiny sice své zvláštní zvyky a tradice, ale sdílí tradiční kulturu své země. Taková menšina může mít svůj vlastní jazyk, může mít odlišné náboženské kořeny, ale obecně kromě Balkánu platí, že náboženské přesvědčení většiny i jednotlivých tradičních menšin má křesťanské kořeny. Ačkoli neexistuje všeobecný evropský konsensus o tom, jaká je úloha jedince ve společnosti (ne každý je liberál), listiny základních práv v jednotlivých evropských zemích jsou si dost podobné. Pojetí těchto listin vyrůstá z hlavního proudu evropského myšlení.

Tyto teze nemusí platit pro nové etnicko-kulturní menšiny. Ty často přišli do jednotlivých zemích až v posledních desetiletích 20. století. Část těchto migrantů přišla z jiných kontinentů, z velmi odlišného kulturního prostředí tzn. jiný jazyk a jiné náboženské vyznání (většinou islám, nebo také hinduismus). Tento proces přinesl nové dilema a zároveň novou výzvu pro liberální myšlení jako ideologii individuální svobody.

Liberalismus respektuje všechny existující menšiny a jejich kulturní odlišnosti jako součást jejich přirozeného a nezczizitelného práva být svobodný. Liberální politika by se měla zdržet jakéhokoliv pokusu o nucenou asimilaci. Liberalismus by se proto měl zaměřit na harmonické soužití různých komunit v jedné zemi, přičemž by mělo být zajištěno, aby nikdo nebyl privilegován ani diskriminován kvůli tomu, že náleží k určité komunitě. Menšinová práva nemohou být interpretována jako umožnění výjimky příslušníkům menšin ze standardních občanských práv a povinností.

Problémy mohou nastat v okamžiku, když příslušníci nových menšin chtějí využít svá individuální práva v rozporu se zvyky své menšiny. Obdobné je to v situaci, kdy kulturní tradice menšiny koliduje s obecným chápáním svobody ve společnosti.

Podle Ústředí ELDR v tomto spočívá nová výzva pro naše tradiční liberální myšlení. A proto nyní začíná v Sofii diskuze o tomto problému. Diskuze bude dále pokračovat prostřednictvím internetu a k závěru by měla dospět na Kongresu ELDR v Bratislavě. Proto vás zveme k účasti na diskuzi a hledání odpovědí na otázky jako jsou:

- Jak vymezit liberální politiku, která by přispěla k harmonickému soužití multikulturní společnosti?
- Jak daleko jde právo etnicko-kulturních menšin na vlastní kulturní sebeurčení (včetně práva používat vlastní jazyk při komunikaci s úřady)?

- Co by měli liberálové učinit v případě, že individuální svoboda a zvláštní genderová práva kolidují s právy etnicko-kulturních menšin nebo s kulturou těchto menšin?
- Jaká menšinová politika může napomoci v boji proti terorismu nebo jeho hrozbou? a další.

Wilfried Derksen, *ELDR Vice President (D66)*

Úspěšný kongres Lymec

8.-10. dubna 2005 se uskutečnil výroční Kongres a Výkonný výbor LYMEC. Kolem 150 delegátů z celé Evropy se setkalo v Amstodamu, kde se akce uskutečnila. Hladký průběh Kongresu zajistila nizozemská JOVD. Byl přijat nový politický manifest společně s rezolucí o novém Programu pro mladé, o politické situaci na Ukrajině, o Evropské ústavě, softwarových patentech a Kjótském protokolu.

Kongresu se zúčastnilo mnoho významných osobností: předseda ELDR Party Werner Hoyer, bývalý nizozemský ministr zahraničí a lídr VVD Josiaz van Aarsten, předseda European Youth Forum Renaldas Vaisbrodas, předseda ILFRY Emil Kirjas, Ilya Yashin z Mladé Jablono a Oksana Potapenko. Předsedové obou nizozemských členských organizací LYMECu, Hans de Backer z JOVD a Jan Paternotte z JD, rovněž vystoupily na Kongresu.

Kongres přivítal nové členy. Klub liberálních studentů z Rumunska, ze Švédska, Klub LC z Litvy a Sdružení mladých liberálů z Bulharska. Následující organizace se staly kandidáty na členství: New Generation z Maďarska, FEL z Bulharska a CTLiberali z Moldávie.

Před Kongresem se v Amstodamu uskutečnil seminář s názvem „Věčná energie“. LYMEC by rád tímto vyjádřil poděkování pořadající organizaci JOVD za úspěšný a hladký průběh akce a všem účastníkům za jejich přítomnost na největšímu Kongresu v historii LYMEC.

Španělsko první zemí, která řekla ano euroústavě

Euroústava je velkým krokem vpřed v procesu budování Evropy a v rozšiřování liberálních idejí. V tom smyslu je strana CDC (Convergencia Democrática de Catalunya) hrdá na „ano“ euroústavě, které vyjádřili Španělé před pár týdny a podtrhli tak důležitost souhlasu Katalánců pro její stranu.

Musíme však analyzovat, proč byla tak nízká volební účast a počet zaregistrovaných v průběhu vypracování návrhu a v průběhu kampaně a proč se lidé cítí být vzdáleni evropské myšlenky. Jako pro Katalánců je pro nás velmi důležité uznání rozdílnosti jazyků a kultur v Evropě, které liberálové vždy podporovali. Evropa musí být občanům blíž. Svět potřebuje silnou Evropu a my pro to uděláme všechno!

Má strana tvrdě pracovala, aby přesvědčila občany, aby řekli „ano“ a rovněž vyjednávala se španělskou vládou o důležitých krocích v naší (katalánské) účasti v Evropě. Naše požadavky učinit katalánštinu úředním jazykem (mluví jí 15 milionů občanů) a prezentovat naše zájmy v ER byly španělskou vládou přijaty. Rovněž doufáme, že evropské národní vlády rádi také přijmou naše požadavky. A.Mas, *tajem, Convergencia Democrática de Catalunya*

Evropská unie a řešení Kyperské otázky

Cílem sympózia pořádaného Kyperskými sjednocenými demokraty a sponzorovaného ELDR party, bylo prozkoumat způsob, kterým širší kontext Evropských záležitostí ovlivňuje motivaci jednotlivých stran podílejících se na Kyperské otázce a perspektivy jejího možného řešení: zda a jak přispělo přistoupení Kypru k EU ke zvýšení bezpečnosti nebo k objevení nových možností řešení problému. Šéf zastoupení Evropské komise na Kypru Adriaan Van Der Meer zmínil základní liberální hodnoty EU jako jsou tolerance, dialog, vzájemné porozumění a solidarita, které spolu s dalšími hodnotami nejsou slučitelné s existencí dělicích linií v Evropě.

Předseda Spojených demokratů ve svém projevu připomněl roli EU jako katalyzátoru při řešení Kyperské otázky a vyzval k okamžité iniciativě na pokračování dvoustranných rozhovorů. Člen Evropského parlamentu Panos Beglist, analyzoval možnosti federálního uspořádání Kypru, které by mohlo fungovat efektivněji právě díky EU.

Ozdi Nazdal v zastoupení Republikánské Turecké strany poukázal na izolovanost kypersko-turecké komunity a že přijetí zvláštní přímé regulace obchodu Evropskou unií vůči turecké části Kypru by pomohlo vyvážit přístup při řešení Kyperské otázky. Sympózia se zúčastnilo více než 200 lidí a bylo zaznamenáno televizními stanicemi v obou částech Kypru.

Androula Vassiliou, *kyperský MP a místop ELDR*

My, liberálové, neprodáváme zbraně diktátorům

Výroční kongres evropské organizace mladých liberálů LYMEC v Amsterdamu, který proběhl ve dnech 8 až 10 dubna 2005, znovu potvrdil náš závazek pokračovat v budování liberálnější a federální Evropy. Jedním z nejdiskutovanějších problémů byly dopady zrušení zbraňového embarga vůči Číně, k němuž vyzývali někteří členové Evropské rady během posledního roku.

Společné stanovisko ze sedmého summitu EU-Čína, prohlášení evropského komisaře Petera Mandelona, který potvrdil, že se EU chystala učinit kroky ke zrušení zbraňového embarga a prohlášení francouzského premiéra Jean-Pierre Raffarina, ve kterém zrušení embarga podpořil, považujeme za jasné signály, že k němu může dojít během nejbližších několika měsíců.

Jako liberální demokraté věříme, že kroky směrem ke zrušení embarga vůči Číně oslabí jak vnější vliv evropských institucí, tak důvěru obyvatel v orgány EU. Ztrátu důvěryhodnosti orgánů EU nepovažujeme v současném procesu ratifikace Evropské ústavy za jakkoli přínosnou.

Pokračující represe vůči disidentům v Číně, široce rozšířené popírání základních lidských a politických práv, vzrůstající nepřátelství Číny vůči Tchaj-wanu, stejně jako neochota zřetelně vyloučit užití vojenské síly při znovusjednocení Číny představují morální důvody pro rázné odmítnutí jakékoli uvolňování zbrojního embarga.

V tomto ohledu byla drtivá převaha 431 členů Evropského parlamentu pro pokračování současného embarga. Naše parlamentní skupina - Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (ALDE) - vyjádřila svůj nekompromisní postoj vůči této možnosti ústy Grahama Watsona, protože liberálové

dobře vědí, jak důležité je pro naši křehkou evropskou myšlenku udržet toto embargo v platnosti.

Evropská liberální mládež LYMEC na svém kongresu v Amsterdamu zaujala jasné stanovisko proti této variantě, kterou pravděpodobně znovu nastolí nastupující britské předsednictví v EU a LYMEC vyzývá ostatní evropské organizace mladých, aby vůči svým národním vládám v této otázce zaujaly stejný postoj.

Podíváme-li se na možné přínosy zrušení embarga, žádné nenacházíme.

Chceme zajistit, aby pokus zrušit embargo na dovoz zbraní do Číny byl podmíněn prokazatelnými reformami v oblasti lidských a politických práv občanů Číny.

Roger Albinyana i Sajgo, *Prezident LYMECu*

Posilování vztahů mezi Evropskými a Asijskými Liberály

Viceprezident ELDR a členka kyperského parlamentu Androula Vassiliouová reprezentovali ELDR na zvláštním večerním přijetí pořádaném druhého dubna Liberální stranou Filipín a Radou asijských liberálů a demokratů (CALD) na počest všech liberálních a demokratických poslanců, kteří navštívili 112. konferenci IPU v Manile.

Předseda filipinského senátu a předseda liberální strany Franklin Drillon přednesl úvodní projev, v němž přivítal všechny poslance, zdůraznil význam takovýchto setkání pro posilování vztahů mezi liberálními politiky z celého světa, důležitost porozumět výzvám a realitě současného globalizujícího se světa. Pan Drillon vyzval k ukončení trh deformujících dotací pro zemědělce a k odbourání cel bohatých zemí a upozornil na skutečnost, že se nelze do pracovat ekonomické stability a globálního míru, pokud bohaté národy budou i nadále podvádět při obchodní soutěži.

Androula Vassiliouová byla mezi těmi, kteří reagovali na projev předsedy Drillona jménem ELDR. Děkovala organizátorům za jejich iniciativu a tlumočila pozdravy od předsedy ELDR Dr. Werner Hoyera a členů ústředí ELDR. Gratulovala CALDu k dosaženým úspěchům a poznamenala, že Liberální strana Filipín, která bude příští rok slavit 60 let od založení a která dodnes vychovala tři prezidenty země, patří mezi jeho významné členy.

„My, evropští liberálové“ pokračovala Androula Vassiliouová, „věříme a bojujeme za Evropu založenou na základních liberálních principech svobody, demokracie, vlády práva, lidských práv, tolerance a solidarity. Věříme v čestnou, svobodnou a otevřenou společnost, která nabídne občanům příležitosti k využití jejich potenciálu, pomůže jim z chudoby, nezájmu a diskriminace.“

Je to právě náš neustálý, důsledný a účinný boj za tyto cíle“, dodala paní Vassiliouová, „který umožnil ELDR zaujmout významné postavení v evropském parlamentu po volbách 2004.“

Reakcemi přispěli také norský ministerský předseda Trine Skei Grand jménem mezinárodních liberálů a Sam Rainsy - člen parlamentu, lídr Kambodžské národní opozice a bývalý předseda CALD.

Prezentace ELDR na Dni otevřených dveří evropských institucí

Strana ELDR byla prezentována v Evropském parlamentu a v komisi pro regiony (comité des regions) v rámci Dne otevřených dveří evropských institucí, který se konal v sobotu 30. dubna.

Tisíce občanů tak mohly sbírat informace a suvenýry o reprezentantech a členech skupiny a Strany. Bývalý předseda ELDR a bývalý belgický premiér Willy de Clercq byl pozván do parlamentu na zasedání věnované jeho knize „Umění možného“.

ELDR pak společně se stranou ADLE zorganizovala hru, která zaznamenala velký úspěch. Její smysl spočíval ve znalostech o umístění jednotlivých členských států na mapě Evropy.

Pozornost komise pro regiony se obrátila i k dětem, které měly možnost kreslit obrázky na téma Evropa.

Den otevřených dveří evropských institucí už napoprvé zaznamenal velký úspěch s 60 000 návštěvníky Berlaymontu. Mnoho z nich je názorově rozděleno kvůli textu evropské ústavy.

Strana ALDE a embargo proti Číně

Na vzrůstající hlasy pro zrušení embarga vůči Číně v poslední době zareagovala strana ALDE – Sdružení liberálů a Demokrati pro Evropu - velmi aktivním vysvětlováním svého odmítavého postoje. 10.3. zorganizovala strana na toto téma veřejné slyšení. Cílem bylo připomenout okolnosti snah o přehodnocení 16letého zákazu vývozu zbraní z EU do Číny.

Jestliže EU zruší zbraňové embargo, půjde o jednostranné vítězství čínské vlády v oblasti zahraničních vztahů. „Co je to za signál, který tím vyšleme lidem v čínské opozici považujícím Evropu za svůj společenský a demokratický vzor?“, ptá se Meg Davisová, zástupkyně Human Rights Watch.

Graham Watson na veřejném slyšení zdůraznil: „Tlak zevnitř EU na zrušení zbraňového embarga vůči Číně neodráží politické změny v Číně, ale spíš snahu některých politiků Evropy ignorovat jejich nedostatek.“

tisková zpráva IKHB Oslavujte kapitalismus v BRNĚ

V neděli 5.6. se v Brně a Praze koná druhý/čtvrtý ročník Oslavy kapitalismu. Účelem akce je veřejně vyjádřit podporu kapitalismu a připomenout si, že kapitalismus je jediný společenský systém, který umožňuje člověku realizovat to nejlepší v něm.

Hlavní součástí oslav je pochod, který začíná

=v Brně 14.30 na Zelném trhu -Masarykova-nám Svobody-Česká-Moravské nám.

=v Praze ve 14h na Václavském nám. u sochy Sv. Václava a pokračuje na Staroměstské nám.

Akce je součástí celosvětových oslav kapitalismu probíhajících v desítkách zemí, oficiální stránky organizátorů jsou na adrese: CelebrateCapitalism.org

Organizátorem brněnské oslavy je Institut K.H. Borovského www.ikhb.cz

Deset dní po zmíněném slyšení přiletělo do Číny na pětidenní návštěvu 10 členů ALDE, aby se setkali s klíčovými představiteli vlády, diplomaty EU a zástupci občanské společnosti. „Dialog je důležitý“, říká Graham Watson, „ale EU vždy trvala na spojování tržních a komerčních dohod s politickým dialogem a lidskými právy, tedy základy dnešní Unie.“

Členové ALDE setkali s ministrem zahraničí čínské komunistické strany Wang Jia-ruí a místopředsedou národní čínské komise Li Tiej-ing. Graham Watson zmínil sporný zákon proti odtržení, který byl před nedávnem přijat Národním lidovým shromážděním Číny.

Ačkoli jsou některé části zákona konstruktivní, jiné části na první pohled jasně poukazují na možnost řešení thaiwanské otázky vojenskou cestou“, upozornil Watson.

Trval na tom, že tato otázka zůstává ve středu pozornosti představitelů EU a byla již předmětem mnoha diskusí na půdě orgánů EU. Během jednání požádal Graham Watson o formální objasnění paragrafů obsažených v zákoně proti odtržení za účelem „odhalení jejich skutečného významu.“

Delegace vedené předsedou ALDE Grahamem Watsonem se zúčastnili Marielle de Sarnez-ová (víceprezidentka ALDE), Dirk Steckx (předseda delegace EP pro vztahy s Čínskou lidovou republikou) a Ona Juknevičienė-ová (předsedkyně delegace EP pro vztahy se střední Asií).

Setkání členů před Evropskou radou

Předsedové vlád a lídrové ELDR se potkali před jarní schůzí Evropské rady na obědě pořádaném belgickým předsedou vlády Guy Verhofstadtem v jeho oficiální rezidenci Lembermont, aby si vyměnili své pohledy na to, jak oživit evropskou ekonomiku. Účastnili se diskuze o širokých tématech, jako novém spuštění Lisabonských reforem, nových ustanoveních Paktu stability a růstu a kontroverzní směrnici o službách.

podstatné informace o liberální politice najdete:
www.eldr.org - www.liberalnistrana.cz